

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/92/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119204824
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2119204824.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jozefa Mačēja a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a Mgr. Michala Novotného v právnej veci žalobkyne: Business Legal s.r.o., IČO: 47 352 566, Tallerova 4, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, zast. splnomocnenkyňou: M&M Legal s. r. o., IČO: 47 683 325, Drieňová 27, 821 01 Bratislava - mestská časť Ružinov, proti žalovanej: E. M. N., nar. XX. I. XXXX, trvale bytom C. XXX/X, P., o 26.000 eur a príslušenstvo, o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 19. júna 2019 č. k. 11C/22/2019-14, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalobkyne, ktorým sa domáhala zabezpečovacieho opatrenia, ktorým by súd zriadil záložné právo v prospech žalobkyne za účelom zabezpečenia pohľadávky vo výške 26.000 eur a príslušenstva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX, evidovaným Okresným úradom Trnava, katastrálnym odborom, pre okres P., obec P., katastrálne územie P., a to k stavbe so súp. č. XXXX, druh stavby: rodinný dom, popis stavby: rodinný dom, postavený na pozemku parcela KN-C č. 2875/1, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 99 m², k pozemku parcela KN-C č. 2875/1, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 99 m², k pozemku parcela KN-C č. 2875/2, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 130 m², k pozemku parcela KN-C č. 2875/3, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 145 m² a k pozemku parcela KN-C č. 2876, záhrada, o výmere 127 m², ktoré sú vo výlučnom vlastníctve žalovanej. Súčasťou návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia bola aj žaloba, ktorou sa žalobkyňa voči žalovanej domáha vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 26.000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 12.10.2017 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

2. Súd prvej inštancie po oboznámení sa s návrhom, ako aj s prílohami dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre vydanie zabezpečovacieho opatrenia, pretože žalobkyňa predloženými listinnými dôkazmi v spojení s jej tvrdeniami neosvedčila danosť práva, keď sú tu vážne pochybnosti o jej nároku voči žalovanej.

3. Vychádzajúc zo žaloby, žalobkyňa mala žalovanej bez akéhokoľvek dôvodu zaslať dňa 10.10.2017 na jej účet sumu 26.000 eur. Žalobkyňa vôbec neuvádza, akým spôsobom sa mohlo stať, že suma v takejto (nezanedbateľnej) výške bola bezhotovostne poukázaná práve žalovanej. Hoci žalobkyňa preukázala, že je majiteľom bankového účtu v ČSOB, a.s., z ktorého bola suma 26.000 eur zaslaná, ničím neosvedčila, že majiteľom účtu v SLSP, a.s., v prospech ktorého bola suma poukázaná, je práve žalovaná. Z detailu platby vyplýva iba toľko, že dňa 10.10.2017 žalobkyňa ako majiteľ účtu v ČSOB poukázala bezhotovostne sumu 26.000 eur na účet v SLSP, a.s., ktorému dala názov „E. M. N.“. Žalobkyňa nepredložila žiadne potvrdenie SLSP, a.s. o tom, že majiteľom účtu v SLSP, a.s. je žalovaná, keď detail platby takým dôkazom nie je. Na druhej strane, ak žalobkyňa aj bez oznámenia

SLSP, a.s. vedela, že majiteľom predmetného účtu je žalovaná (vychádzajúc z názvu účtu na detaile platby), je potom spochybnené tvrdenie žalobkyne, že by sumu 26.000 eur poukázala žalovanej bez akéhokoľvek dôvodu, keďže minimálne chcela finančné prostriedky poukázať práve na účet žalovanej. Žalobkyňa hodnoverne neosvedčila vzťah medzi ňou a žalovanou, ktorý bol dôvodom pre poukávanie sumy 26.000 eur. Hoci žalobkyňa tvrdila, že sa o vrátenie sumy 26.000 eur od žalovanej domáhala opakovane, nepredložila o tom žiaden dôkaz, napriek tomu, že suma bola na účet poukázaná ešte dňa 10.10.2017.

4. Zo všetkého uvedeného potom súd prvej inštancie vyvodil jednak ten záver, že bez ďalšieho nemožno mať za osvedčené, že majiteľom účtu, na ktorý bola suma 26.000 eur poukázaná, je práve žalovaná. A ak by aj pripustil, že majiteľom účtu bola žalovaná, v tom prípade je bez ďalšieho vysvetlenia nehodnoverným a pochybným tvrdenie žalobkyne, že finančné prostriedky boli zaslané žalovanej bez dôvodu, keďže v tom prípade by žalobkyňa bez oznámenia príslušnej banky nevedela, že ide o účet žalovanej, a teda tu zrejme dôvod na poukávanie sumy žalovanej z jej strany bol. Prvoinštančný súd zdôraznil, že je nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana vo forme zabezpečovacieho opatrenia, avšak žalobkyňa takéto skutočnosti neosvedčila. Z tvrdení žalobkyne a predložených dôkazov nemožno potom vyvodiť ako osvedčený nárok žalobkyne voči žalovanej a danosť práva žalobkyne voči žalovanej sa javí ako vážne spochybnená.

5. Okrem osvedčenia nároku však musí žalobkyňa osvedčiť i to, že bez zabezpečovacieho opatrenia by bolo prípadné budúce uspokojenie tvrdenej pohľadávky ohrozené. Existencia dlhu ešte sama o sebe nemôže byť dôvodom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Dôvodom môžu byť len skutočnosti, ktoré opodstatňujú obavu, že by prípadný výkon rozhodnutia mohol byť zmarený. U dlžníka môže byť dôvodom jeho konanie, ktorého dôsledkom je zníženie majetku, ktorý je možné postihnúť pri výkone rozhodnutia, alebo ktoré inak podstatnou mierou negatívne ovplyvňuje jeho majetkové pomery. S poukazom na uvedené žalobkyňa ničím neosvedčila, že by bez zabezpečenia jej peňažnej pohľadávky bola dôvodná obava, že by bola prípadná exekúcia ohrozená, keď ani len netvrdila, že by žalovaná vlastnila ako majetok výlučne len predmetné nehnuteľnosti, t.j. že by bola insolventná. Okrem toho neosvedčila, že by sa žalovaná zbavovala svojho majetku jeho predajom za nízku cenu, darovaním alebo zámenou za veci nižšej hodnoty. Skutočnosť, že žalovaná iniciovala vkladové konanie na katastri nehnuteľností, nie je sama o sebe dôkazom, že sa zbavuje svojho majetku s cieľom ohroziť prípadný výkon súdneho rozhodnutia. Samotná skutočnosť, že žalovaná realizuje svoje práva vlastníť a scudzovať majetok neznamena nevyhnutne, že to robí s cieľom ohroziť budúcu exekúciu.

6. Proti tomuto rozhodnutiu podala riadne a včas odvolanie žalobkyňa s návrhom na jeho zmenu vyhovením návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v plnom rozsahu, t. j. vo výroku zamietajúcom návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Žalobkyňa podáva odvolanie z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa má vady: podľa § 365 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“) ods. 1 písm. d) a to, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok neprávne rozhodnutie vo veci samej, podľa § 365 C. s. p. ods. 1 písm. f) a to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, § 365 C. s. p. ods. 1 písm. h) a to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, § 365 C. s. p. ods. 1 písm. b) a to, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, § 365 C. s. p. ods. 1 písm. g) a to, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Odvolateľka uplatnila nárok ako povinnosť žalovanej uhradiť sumu 26.000 eur (slovom dvadsaťšesťtisíc eur), ktorá bola preukázateľne pripísaná na účet žalovanej. Ohľadom pochybností súdu prvej inštancie žalobkyňa predložila dôkazy o komunikácii so žalovanou, kde je jej pokyn vrátane čísla účtu, aby uhradila sumu na tento účet vo vlastníctve žalovanej. Predmetnú komunikáciu nebolo možné podať spolu s návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, nakoľko boli v pokazenom telefóne a tiež z nedostatku času, nakoľko žalovaná preukázateľne prevádzala nehnuteľnosť vo svojom vlastníctve, čo zistila a žalobkyňa dňa 10.6.2019 kontrolou zapísaných informácií v katastri nehnuteľností, kde bolo zistené, že žalovaná doručila Okresnému úradu Trnava, katastrálnemu odboru dňa 6.6.2019 o 14:03 hod. návrh na vklad, ktorému bolo pridelené číslo konania V 4048/2019. Uvedená plomba V 4048/2019 je vyznačená aj na príslušnom LV Č. XXX pre katastrálne územie P. Návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia bol podaný žalobkyňou dňa 11.6.2019, teda ihneď po zistení scudzovania

nehnutelností zo strany žalovanej. Objektívne bolo možné túto komunikáciu súdu predložiť až keď technik „vydoloval“ predmetnú komunikáciu so žalovanou. Vo veci údajnej neexistencie výziev na vrátenie predmetnej sumy žalobca predkladá komunikáciu so žalovanou, kde je zrejmé, že vyzýval žalovanú na vrátenie tejto sumy. Následne žalovaná zareagovala tak, že nehnuteľnosť sa snažila scudzit', pričom dôkazy o tomto prevode sú súčasťou návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Taktiež je preukázané, že žalobkyňa uvedenú sumu od žalovanej požadovala vrátiť, poukazuje na obsah návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, citujem: Žalobkyňa tak urobila bez akéhokoľvek právneho dôvodu zo strany žalovanej, pričom o vrátenie tejto sumy 26.000 eur sa žalobkyňa domáhala od žalovanej opakovane. Na poslednom osobnom stretnutí, ktoré sa uskutočnilo dňa 23.5.2019 bola žalovaná upozornená na tú skutočnosť, že žalobkyňa bude nútená žiadať toto bezdôvodné obohatenia späť súdnou cestou. Súd sa s uvedeným žiadnym spôsobom nevyporiadal, uvedené opomenul a uviedol, že žalovaná na plnenie vyzývaná nebola. Podľa názoru žalobkyne je irelevantné z akého dôvodu bola suma preukázateľne poukázaná na účet žalovanej, podstatnou skutočnosťou je, že ide o účet žalovanej, ktorý sama uviedla a že k prevodu skutočne došlo. Uvedené bude predmetom konania vo veci samej.

7. Z vyjadrenia žalobkyne vyplynulo, že súd prvej inštancie pochybil, nakoľko žalobkyňa preukázala scudzovanie nehnuteľností zo strany žalovanej, ako i poukázanie sumy na jej účet a tiež výzvu na vrátenie tejto sumy. O čo iné, vzhľadom na časovú chronológiu a komunikáciu žalobcu a žalovanej môže ísť, ako o snahu žalovanej zbaviť sa majetku s cieľom znemožniť prípadnú exekúciu žalobcu. Žalobkyňa má za to, že ide o nesporný dôkaz žalovanej zbavovať sa majetku, nakoľko žalovaná bola vyzvaná na vrátenie sumy a jej reakcia bola taká, že sumu nevrátila a začala scudzovať svoje nehnuteľnosti. Taktiež charakter zabezpečovacieho opatrenia je taký, že ide o „sudcovské“ záložné právo a teda žiadnym spôsobom nebráni žalovanej nakladať s nehnuteľnosťami vo svojom vlastníctve, to znamená, že ide o zabezpečovaciu funkciu tohto právneho inštitútu na čas, kým sa nerozhodne vo veci samej o nároku žalobcu. Tvrdenia súdu sú teda nesprávne a je tu na základe preukázaného skutkového stavu relevantný dôvod na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, nakoľko: zriadenie záložného práva na predmetné nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalovanej je nevyhnutné za účelom zabezpečenia primeranej istoty dosiahnutia účelu konania vo veci samej, takáto dočasná úprava pomerov nespôsobí závažný zásah do vlastníckych práv žalovanej, nakoľko žalovanú ako vlastníčku predmetných nehnuteľností zabezpečovacie opatrenie vo vlastníckom práve neobmedzuje, žalovaná môže voľne nakladať s nehnuteľnosťou, užívať ju, avšak pohľadávka žalobcu bude zabezpečená záložným právom. Pri žalobách smerujúcich k ochrane práv veriteľa je potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov nevyhnutná, za účelom zachovania stavu vecí existujúcich v čase uplatnenia nároku do skončenia konania vo veci samej, danosť nároku žalobkyne je osvedčená, pričom musíme poukázať tiež na to, že v prípade, že ak by žalobkyňa nebola zabezpečovacím opatrením poskytnutá dočasná ochrana vo forme záložného práva, hrozí nebezpečenstvo, že prípadná exekúcia uplatneného nároku vo veci samej bude ohrozená, ktoré spočíva v tom, že do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, žalovaná môže uskutočniť právne kroky (ktoré preukázateľne aj vykonávala), ktorými prevedie vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam, a tak zmarí a defacto znemožní uspokojenie pohľadávky žalobcu. Všetky rozhodujúce skutočnosti sú uvedené v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia spôsobom, ktorý podľa názoru žalobcu ako aj podľa doterajšej rozhodujúcej súdnej praxe postačoval a stále postačuje na to, aby súd vydal zabezpečovacie opatrenie. V zmysle ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj z rozhodnutí ústavného súdu vyplýva, že ako základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, tak i právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v sebe okrem iných práv a záruk (právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a pod.) zahŕňajú aj právo na odôvodnenie rozhodnutia. Európsky súd pre ľudské práva v rámci svojej judikatúry vyslovil, že „právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad“ (Georgidias v. Grécko z 29. mája 1997, Recueil 1111997). V rámci svojej judikatúry ústavný súd vyslovil, že „Ústavný súd uznáva, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu“ (IV. ÚS 115/03). Právo účastníka na riadne odôvodnenie rozhodnutia je takým procesným právom, ktoré mu je v občianskom súdnom konaní priznané za účelom obhajenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Odôvodnenie rozhodnutia súdov musia mať náležitosti uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 C. s. p. Musia obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozsudku.

Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vypořiadat' so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijali. Účelom odôvodnenia rozsudku je predovšetkým preukázať správnosť rozsudku. Odôvodnenie musí byť súčasne i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí v konaní o riadnom alebo mimoriadnom opravnom prostriedku, t. j. musí byť preskúmateľné. Na základe vyššie uvedených skutočností máme za to, že odôvodnenie súdu nespĺňa požiadavku v zmysle § 220 ods. 2 C. s. p., cit: „V odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ak posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé“. Taktiež treba konštatovať, že celkový postup súdu je možné charakterizovať ako nedôsledný a nezákonný v rozpore s Ústavou SR ako i ďalšími zákonmi, najmä ustanoveniami C. s. p. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti odvolateľka navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie podľa § 388 C. s. p. zmenil tak, že: I. Zriaďuje sa záložné právo v prospech žalobkyne za účelom zabezpečenia pohľadávky vo výške 26.000 eur a príslušenstva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX, evidovanom Okresným úradom Trnava, katastrálnym odborom, pre okres Trnava, obec P., katastrálne územie P., a to k stavbe so súpisným číslom 3094, druh stavby: rodinný dom, popis stavby: rodinný dom, postavená na pozemku parcela KN-C č. 2875/1, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 99 m², k pozemku parcela KN-C č. 2875/1, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 99 m², k pozemku parcela KN-C č. 2875/2, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 130 m², k pozemku parcela KN-C č. 2875/3, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 145 m² a k pozemku parcela KN-C č. 2876, záhrada, o výmere 127 m², ktoré sú vo výlučnom vlastníctve žalovanej. II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. V prípade, že podľa názoru odvolacieho súdu neexistujú dôvody na zmenu napadnutého rozhodnutia, navrhujeme, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie podľa § 389 C. s. p. zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 357 písm. d/ C. s. p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 365 C. s. p.) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, g/, f/ a h/ C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C. s. p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C. s. p.), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 C. s. p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 C. s. p.) a doplniac dokazovanie údajmi príslušnej verejne prístupnej evidencie - údajov katastra nehnuteľností nachádzajúcich sa na internetovej stránke www.katasterportal.sk (§ 384 ods. 1 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne a ani jej návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nebolo možno priznať vecný úspech.

9. Podľa § 123 O. z. (Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení) vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

10. Podľa § 132 ods. 1 O. z. vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpou, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

11. Podľa § 133 ods. 2 O. z. potom ak sa prevádza nehnuteľná vec na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo vkladom do katastra nehnuteľností podľa osobitných predpisov, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

12. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších zmien a doplnení vklad je úkon správy katastra; vkladom vzniká, mení sa alebo zaniká právo k nehnuteľnostiam a podľa odseku 2 rovnakého

ustanovenia záznam je úkon správy katastra plniaci evidenčné funkcie, ktoré nemajú vplyv na vznik, zmenu ani na zánik práv k nehnuteľnostiam.

13. Z ustanovení citovaných zhora vyplýva ako obsah vlastníckeho práva, tak i možné spôsoby nadobudnutia takéhoto práva. Pokiaľ ide o nadobudnutie vlastníckeho práva niekým iným než skorším vlastníkom veci (hnuteľnej i nehnuteľnosti), právna úprava rozlišuje medzi prevodom a prechodom vlastníckeho práva. O prevod ide, ak má zmena vlastníctva pôvod v právnom úkone, ktorého účastníkom je aj pôvodný vlastník veci; o prechode hovoríme naopak vtedy, ak zmena osoby vlastníka vyplýva z inej právnej skutočnosti alebo z rozhodnutia štátneho orgánu. Práve toto rozlišovanie má aj pomocný význam pri vyhodnocovaní, akým spôsobom sa zmena vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zapisuje v príslušnej evidencii (v katastri nehnuteľností). Prevod vlastníckeho práva sa vždy zapisuje vkladom a to s nástupom účinku zmeny vlastníctva ku dňu povolenia vkladu. Naopak prechod vlastníckeho práva obvykle vyplýva priamo z rozhodnutia na to povolaného štátneho orgánu alebo z inej takémuto rozhodnutiu na roveň postavenej právnej skutočnosti, pričom príslušný katastrálny úrad v takomto prípade eviduje, že tu k zmene došlo, resp. i na základe čoho sa tak stalo.

14. Z obsahu spisu v prejednávanej veci a to najmä údajmi príslušnej verejne prístupnej evidencie (údajov katastra nehnuteľností nachádzajúcich sa na internetovej stránke www.katasterportal.sk, v tejto súv. por. i § 186 ods. 1 C. s. p.) však bezpečne vyplýva, že už v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie 19. júna 2019 bol povolený vklad vlastníckeho práva - 17. júla 2019 - 4372/19 na základe kúpnej zmluvy V 4048/2019, a ako vyplýva z LV č. XXX pre katastrálne územie P., výlučným vlastníkom nehnuteľností, ku ktorým malo byť zriadené záložné právo v prospech žalobkyne je Martin Gábovic a nie žalovaná, v dôsledku čoho už žalovaná nebola v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie v prejednávanej veci návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorým by súd zriadil záložné právo k predmetným nehnuteľnostiam ani pasívne legitimovaná.

15. Za takejto situácie preto samozrejme návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva v prospech žalobkyne smerujúci voči osobe, ktorá nie je ich vlastníkom a preukázateľne k nim nemá ani iné obdobné právo, bol bez nádeje na úspech.

16. Odvolaciemu súdu bola zmena vlastníctva nehnuteľností v čase jeho rozhodovania už známa a keďže aj preň (pre odvolací súd) bol rozhodujúci stav v čase jeho rozhodovania (§ 378 ods. 1, § 217 ods. 1 a § 234 ods. 1 C. s. p.), malo to za následok, že zamietnutie návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia bolo preto vecne správne (aj keď z iných dôvodov) a odvolací súd ho tak podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

17. K prijatiu tohto uznesenia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyselne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).